

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Laan til Ombygning af overbebyggede og usunde Bydele i København og Købstæderne m. m.

Mødet hævet Kl. 4.

138. Møde.

Mandag den 11. Maj, Kl. 1.

Formanden: I Lørdags er der overleveret mig ligesom Landstingets Formand en til Regering og Rigsdag stilet Adresse, der er underskrevet af i alt 73,117 Mænd over 18 Aar, angaaende en betryggende Ordning af vort Forsvar. Adressen vil blive trykt og omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4891).

Formanden: Da denne og den følgende paa Dagsordenen opførte Sag angaa samme Forhold, vil jeg anse det for rigtigt, at begge Sager omtales under eet.

Finansministeren (J. C. Christensen): Da jeg skal møde i Landstinget ved Behandlingen af forskellige paa dettes Dagsorden opførte Sager, har jeg bedt om Ordet straks for at sige lidt om min Stilling til det første af de paa Dagsordenen opførte Lovforslag. Dette Lovforslag har sit Forbillede i en Lov, som blev vedtaget i 1887. Men Forholdene nu ere ikke en Gang tilnærmelsesvis de samme som Forholdene da. I 1887 havde vi en almindelig Arbejdsløshedsperiode over hele Landet. Det kan det ikke siges, at vi have nu, tværtimod,

man maa vel sige, at det her drejer sig om en stedlig Arbejdsløshed. Jeg skal ikke videre forfølge Undersøgelsen heraf, da jeg antager, at min Kollega Indenrigsministeren, under hvem det andet Lovforslag jo henhører, særlig vil tale derom. Den i 1887 givne Lov stillede et Beløb af 3 Mill. Kr. til Raadighed til Byggeforanstaltninger, ikke alene i København, men ogsaa i Købstæderne. Her kræves 10 Mill. Kr., og da Forholdet er det, at der neppe bliver Tale om, at der er Trang til saadanne Penge andre Steder end netop i København, maa jeg formene, at det er ikke saa ganske lidt overdrevent at kræve 10 Mill. Kr. ved denne Lejlighed.

Jeg lægger ingen Vægt paa den Udtalelse, som jeg har set flere Steder, at naar Staten giver 10 Mill. Kr. til de „nødlidende Banker“, kan den ogsaa give 10 Mill. Kr. til dette Formaal; thi Ordet „de nødlidende Banker“ er jo nærmest en Taleblomst. Det var ikke overfor Bankerne som Banker alene, man traadte til, men det var for at komme alle Smaasparere og alle Bankernes Kreditorer til Hjælp, for at der ikke skulde udbryde en almindelig Krise her i Landet. Det skal jeg nu slet ikke opholde mig ved, men, som sagt, de 3 Mill. Kr. bleve i 1887 stillede til Raadighed under en almindelig Arbejdsløshedsperiode, der strakte sig over hele Landet.

Endelig kan man heller ikke sige, at Renteforholdene nu og i 1887 kunne taale Sammenligning. I 1887 var Renten meget lav. Det var det Aar, vi fik den første store Konvertering, og der var meget billige Penge at faa den Gang. Saaledes er Forholdet jo slet ikke nu. For Tiden ere Pengene dyre. Jeg tror, at de ere saa dyre, at man for 4 pCts Statspapirer neppe kan faa en højere Kurs end lidt over 90, maaske 93—94.

Alt dette kan man ikke se bort fra, og jeg maa derfor formene, at ved Behandlingen af dette Lovforslag maa der tages Forbehold i Henhold til, hvad jeg her har udtalt, saa at Summen nedsettes, at Laanene blive givne alene til Kommunen, ikke til private Folk, at det bliver et midlertidigt Laan, som altsaa tilbagebetales, og at Renten bringes bedre i

Rettelse.

Sp. 7866, L. 12 f. o.: „5 pCt.“, læs: „ $\frac{1}{5}$ pCt.“